

(utan bilder)

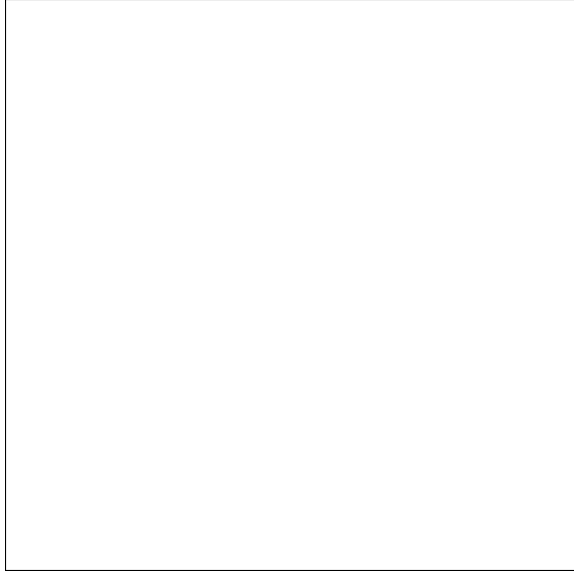
|| nivå 3

😊 ukrainska

📧 Nataliia Naiavko

🗣 Wiehan de Jager

✍ Tessa Welch

Нозієле і три волосини

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Нозієле і три волосини

Skriven av: Tessa Welch

Illustrerad av: Wiehan de Jager

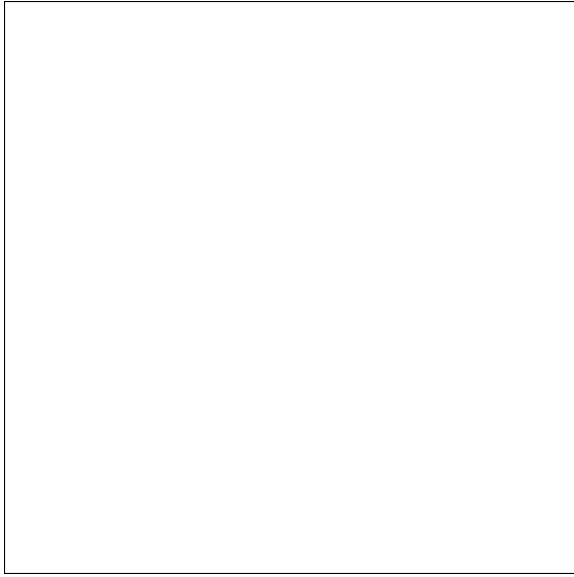
Översatt av: Nataliia Naiavko

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

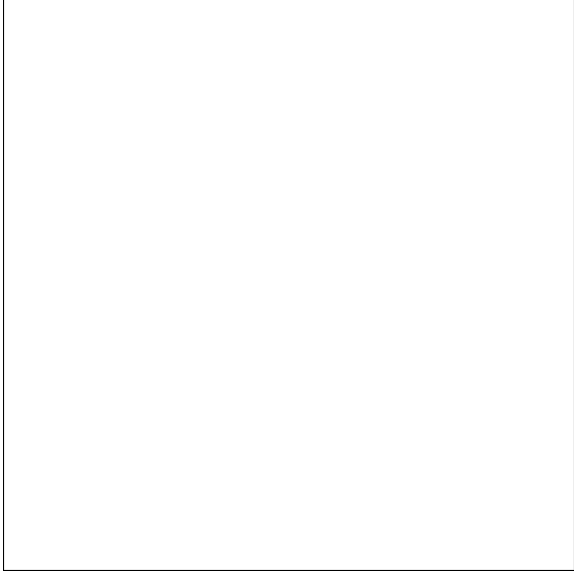
[Erkännande 3.0 Internasjonal Licens](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv).

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv>

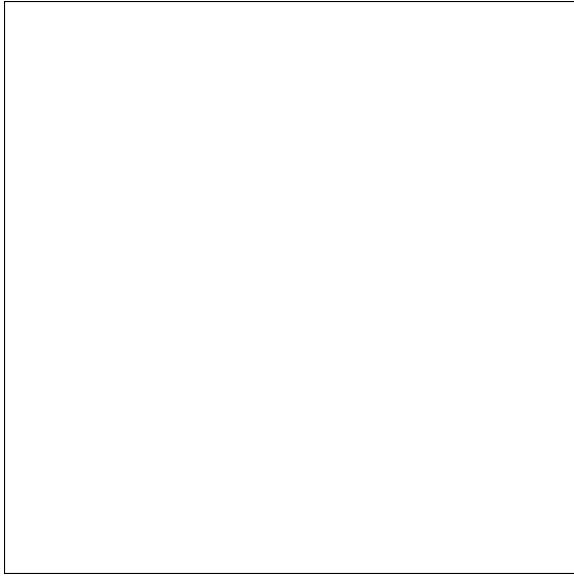
Колись давно три дівчини пішли по
дрова.

Був спекотний день, тому вони пішли на річку полавати. Вони гралися, хлюпалися і плавали у річці.

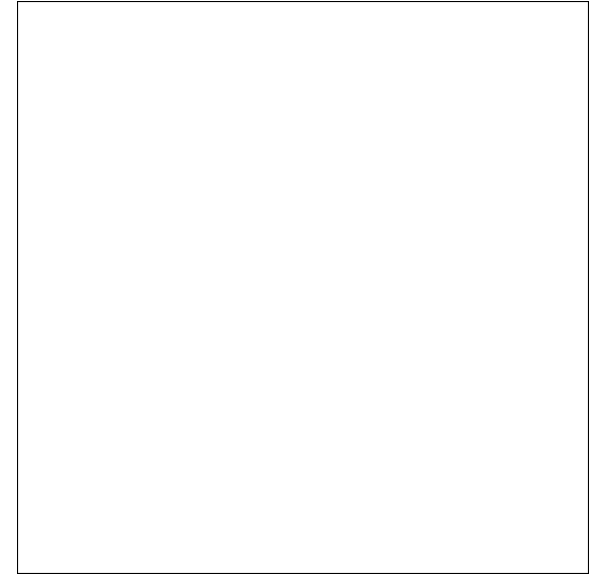

Тоді собака зрозумів, що Нозібеле перебрала його. Він щодуху побіг у село. Але брати Нозібеле вже чекали на нього із великими пальцями. Собака розвернувся і побіг геть, із того часу його більше ніколи не бачили.

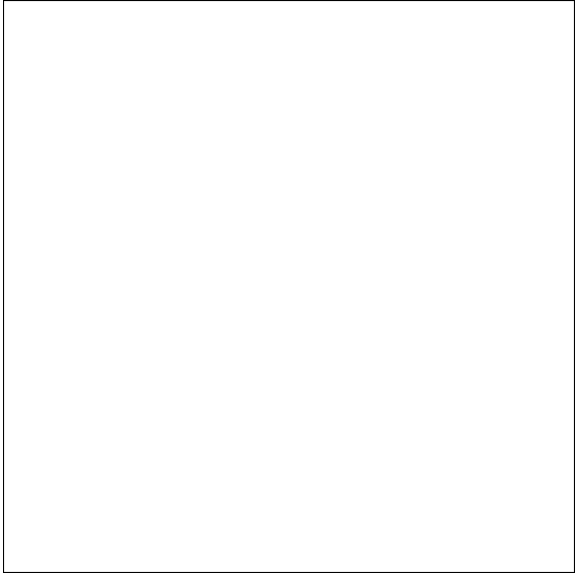

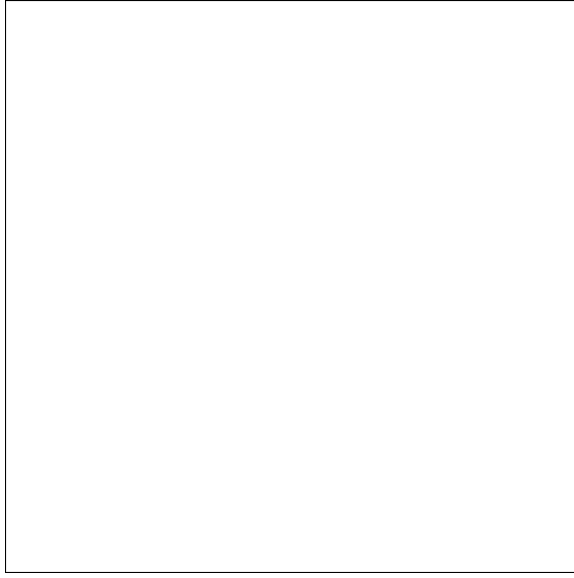
Раптом дівчата зрозуміли, що вже пізно.
Вони поспішили назад у село.

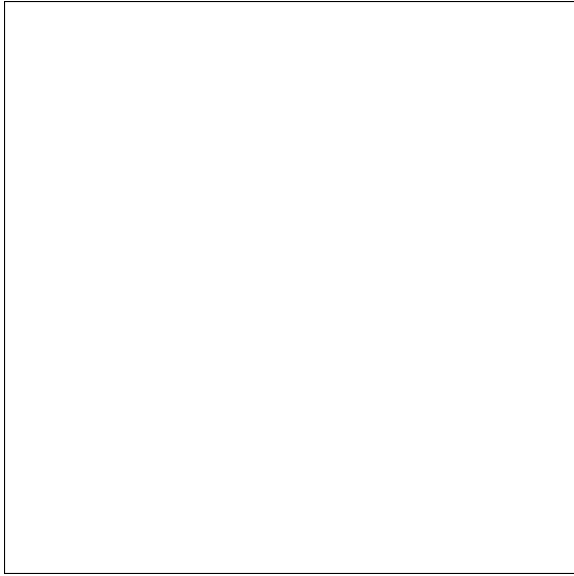
Коли собака повернувся, він почав шукати Нозібеле. "Нозібеле, де ти?" - кликав він. "Я тут, під ліжком", - відповіла перша волосина. "Я тут, за дверима," - відповіла друга волосина. "Я тут, за тином", - відповіла третя.

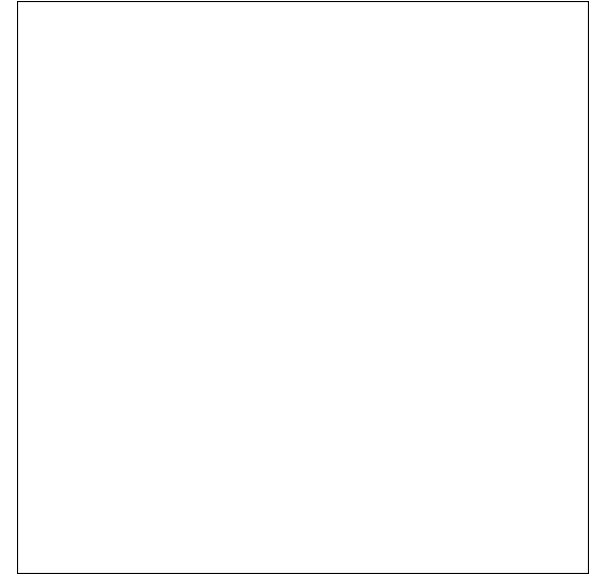
Коли вони вже майже були вдома,
Нозібеле торкнулася рукою своєї шиї.
Вона забула своє намисто! "Будь ласка,
ходімо зі мною назад!" - благала вона
своїх подружок. Але її подружки сказали,
що вже надто пізно.

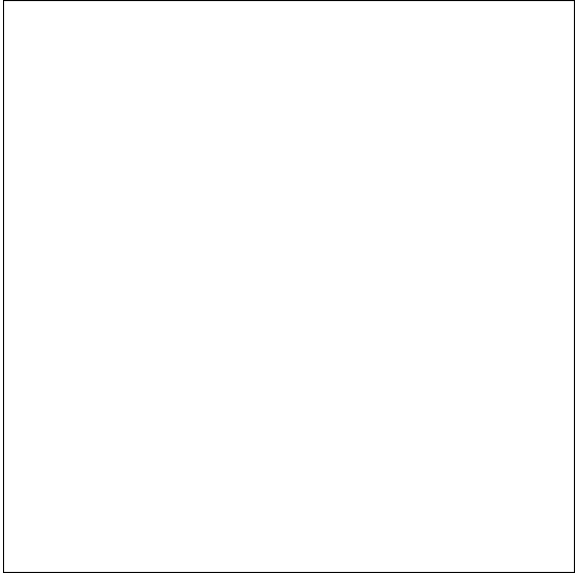
Як тільки собака пішов, Нозібеле виврала
в себе три волосини. Вона поклала одну
волосинку під ліжко, одну - за двері, і одну
- за тинном. Тоді вона чимдуж побігла
додому.

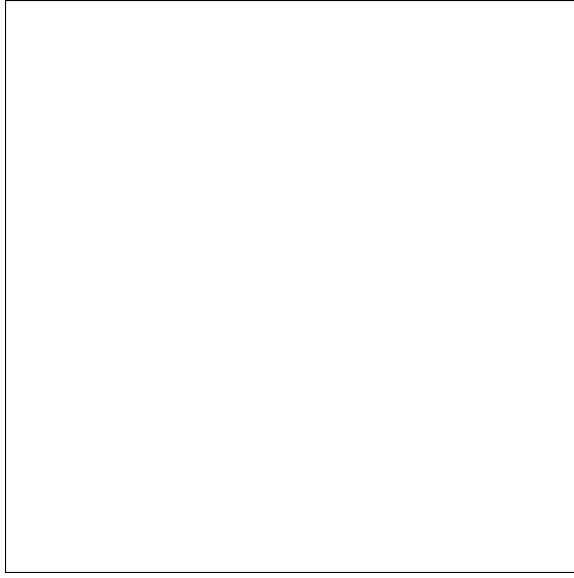
Отже, Нозібеле пішла до річки сама. Вона знайшла своє намисто і поспішила додому. Проте вона заблукала у темряві.

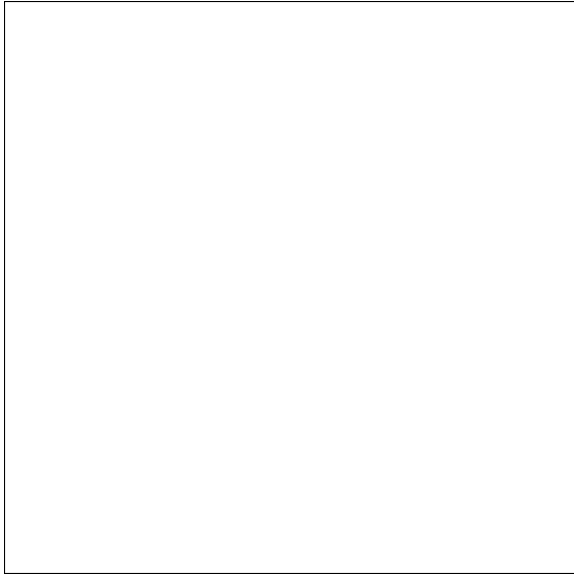
Щодня вона готувала їсти, замітала і прала для собаки. Тоді одного дня собака сказав: "Нозібеле, сьогодні до мене прийдуть друзі. Позамітай у хаті, навари їсти і попери мої речі до того часу, коли я прийду."

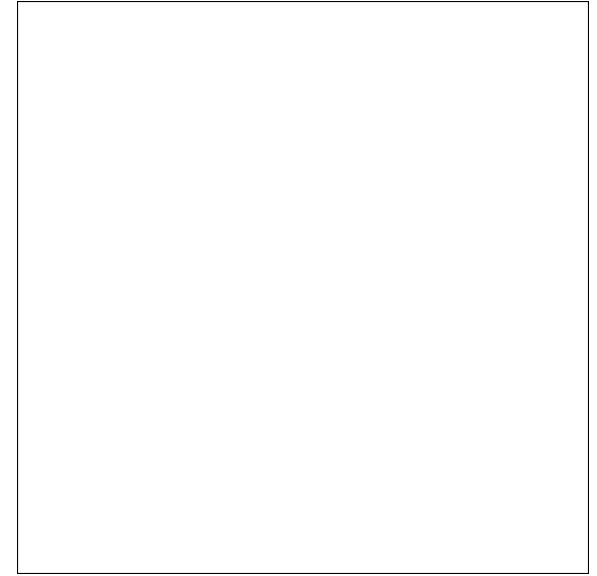
Удалині вона побачила світло у
маленькій хатині. Вона поспішила туди і
постукала у двері.

Тоді собака сказав: "Постели мені ліжко!"
Нозібере відповіла: "Я ніколи не стелила
собаці!" "Постели мені ліжко, або я вкучу
тебе!" - сказав собака. І Нозібере
постелила ліжко.

На її подив, двері відкрив собака і сказав: "Що ти хочеш?" "Я заблукала, і мені потрібно десь переночувати," - сказала Нозібеле. "Заходь, або я тебе вкушу!" - сказав собака. Отже, Нозібеле зайшла.

Тоді собака сказав: "Звари мені їсти!" "Але я ніколи не варила їсти для собак," - відповіла дівчина. "Вари, або я тебе вкушу!" - сказав собака. І Нозібеле приготувала собаці їсти.